

மார்ச் 8
அனைத்துலகப்
பெண்கள்நாள்

மார்ச் 8

மார்ச் 8
அனைத்துலகப்
பெண்கள்நாள்

மார்ச் 8

**வெளியீடு: விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் முன்னணி
தமிழீழம்.**

மறுபதிப்பு: தமிழ்ப் பெண்கள் அமைப்பு
01, Avenue Edouard Vaillant,
93000 Bobigny,
France.

19-03-1994

அனைத்துலகப்

பெண்கள் நாள்

உலக மக்களில் அரைப்பங்கினரான பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகள் குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட வர்களால், அல்லாது உலகளாவிய அளவில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, ஆணாதிக்க சக்திகளால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டு வருகின்றன.

வசதி படைத்த செல்வர், வசதியற்ற ஏழையர் என்ற வர்க்க வேறுபாடுகளின்றி, அனைத்துப் பிரிவுப் பெண்களுமே உலகில் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகி வருகின்றனர். பண்டைக்காலத்து அரசுகுலப் பெண்கள் கூட அரண்மனைகளிலும் அந்தப் புரங்களிலும் கடுமையான கட்டுக்காவல்களுக்குட்பட்டே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

ஆண்களின் இச்சையைத் தணிக்கும் பதுமைகளாகவும், அடிமைவேலை செய்யும் வேலைக்காரிகளாகவும், ஆண்களுக்குப் பிள்ளை பெற்றுக்கொடுக்கும் இயந்திரங்களாகவுமே பெண்கள் கணிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். சோஷலிச நாடுகளில் கூட இன்னும் இந்த நிலை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்க சக்திகளும் மதக்கோட்பாடுகளுமே பெண்ணொடுக்கு முறையை அரண் செய்து, காலங்காலமாகத் தொடர்ந்து பல்வேறு வடிவங்களில் நிலைநிறுத்தி வருகின்றன.

பெண்களுக்கு சொத்துரிமை மறுப்பு, உழைக்கும் பெண்களுக்கான ஊதியத்தில் வேறுபாடு, வீட்டுவேலைப்பளு கல்வியில் புறக்கணிப்பு, அரசியல் உரிமைகள் மறுப்புகள் பிறப்புக்கட்டுப்பாடு செய்யும் உரிமை மறுப்பு போன்ற

பல்வேறு உரிமை மறுப்புகள் ஒடுக்கு முறைகள் உலகளாவிய அளவில் பெண்களைத் தளைபோட்டு இறுக்கி வைத்திருக்கின்றன.

இந்நிலையில் பெண்ணொடுக்கு முறையை எதிர்த்து, பெண்களின் அரசியல் பொருளாதார சமூக சமத்துவத்துக்காகப் போராடுவதை இலக்காகக் கொண்டு மேலைநாடுகளில் 18ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் பல பெண்கள் அமைப்புகள் முகிழ்த்தெழுந்தன.

மேலை நாட்டவர்களான புளோரா டிரைலர்ன், மார்ட்டின் ஸ்ருவர்ட், கிளாரா செட்கின் போன்றவர்கள் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் பெண்ணொடுக்கு முறைகளுக்கெதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கி, வீறுடன் போராடி, பெண்ணுரிமைப் போராட்ட வரலாற்றில் அழியாத இடத்தைப் பெற்றார்கள்.

1910ம் ஆண்டு டென்மார்க் நாட்டின் தலைநகரான கோபன் ஹேகனில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அனைத்துலக சோஷலிஸ்ட் பெண்கள் மாநாட்டில் ஜேர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களிலொருவரான கிளாரா செட்சின் அம்மையார் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கமைய, ஒவ்வோராண்டும் மார்ச் 8ம் நாளை அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளாகக் கொண்டாடுவதென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது.

1857 மார்ச் 8ம் நாள், நியூயோர்க்கில் நெசவுப்பெண் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்க ரீதியாக அணிதிரண்டு உரிமைப் போரில் குதித்த நாளாகும். அந்த நாளையும் நினைவு கூரத்தக்க வகையில் மார்ச் 8ம் நாளை பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கான எழுச்சி நாளாக, அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். 1911ம் ஆண்டிலிருந்து அமைதி, சமத்துவம், ஜனநாயகம் என்பவற்றுக்காகப் போராடப் பெண்களை அணிதிரட்டும் எழுச்சி நாளாக அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

1911இல் ஜேர்மன், ஆஸ்திரியா, டென்மார்க், சுவீற்சாலாந்து ஆகிய நாடுகளில் கொண்டாடப்பட்ட அனைத்துலகப்

பெண்கள் நாள், 1913ம் ஆண்டிலிருந்து ருஷ்சியாவிலும், அதன் பின் படிப்படியாக உலகின் ஏனைய நாடுகளிலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

ஆண்-பெண் சமத்துவம் பெண்களுக்கான அரசியல் சட்டரீதியான உரிமைகள், கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, சம ஊதியம் போன்ற பெண்களின் தேவைகளை வலியுறுத்தி அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளில் உலகெங்கிலும் மாநாடுகள், பொதுக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டன. பெண்களின் பொருளாதார சமூக சமத்துவத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்டு, உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் உழைக்கும் பெண்கள் இயக்கங்கள், பெண்ணுரிமை பெண்விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றின.

பெயரளவிலான சமத்துவத்துக்காகவன்றி பெண்களைச் சமூக ரீதியில் பயன்படக்கூடிய உழைப்பில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளச் செய்வதுடன், வீட்டுவேலைப் பளுவிலிருந்து பெண்களை விடுவிப்பது, உழைக்கும் பெண்களின் உழைப்புக்கேற்ப ஆண்களுக்கு நிகரான ஊதியம், உழைக்கும் பெண்களுக்குப் பேற்றுக்கால விடுப்பு, குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்கள், பொதுச் சமையற் கூடங்கள், பெண்களுக்குத் தேர்தல்களில் பங்கு கொள்ளும் உரிமை போன்ற பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கான உரிமைகளை இலக்குகளாக முன் வைத்து, பெண்களின் இயக்கங்கள் கிளர்ச்சிகளில் இறங்கின.

பெண்தள் அமைப்புக்கள் மேற்கொண்ட உரிமைப் போராட்டங்களினால் இங்கிலாந்தில் 1918 இல் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைத்தது. பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர், 1928இல் ஆண்களைப் போன்றே 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்துப் பெண்களும் அங்கு வாக்குரிமையைப் பெற்றனர். (அடுத்த 3 ஆண்டுகளின் பின், 1931இல் இலங்கையில் டொனமூர் அரசியலமைப்பு வழங்கிய சர்வஜன வாக்குரிமையினால் 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்துப் பெண்களும் வாக்குரிமை பெற்றனர்)

மேலை நாடுகளில் உழைக்கும் பெண்களன்றி வசதி படைத்த பெண்களே தலைமை தாங்கியதனால், பெண்கள்

அமைப்புக்களால் பெண்களுக்குச் சிறுசிறு சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடிந்ததே தவிர, ஆண்களுக்கு நிகரான ஊதியம் போன்ற இன்றியமையாத உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

1917ம் ஆண்டு அக்டோபர் புரட்சியின் பின்னர். சோவியத்யூனியனில் லெனின் தலைமையிலமைந்த சோஷலிஸ்ட் அரசு பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு நிகரான ஊதியத்தை வழங்கியதுடன், பெண்ணொடுக்கு முறைகளைக் களையும் வகையில் பல சட்டங்களை ஆக்கி நடைமுறைப் படுத்தியது. பெண்களின் வீட்டு வேலைப்பளுவைக் குறைப் பதற்கென பொதுச்சமையற் கூடங்கள், குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்கள் போன்றவற்றிற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, ஓரளவு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், அவற்றினால் பெண்களின் வீட்டு வேலைப் பளு குறையவில்லை: வீட்டின் அடிமை நிலை அகற்றப்படவில்லை.

வெறும் சட்டங்களினாலோ பொருளாதார மேம்பாட்டினாலோ மட்டும் காலங்காலமாக இருந்து வரும் பெண் ஒடுக்கு முறையைக் களைந்துவிட முடியாது. பெண்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள், இடர்கள் முறையாக அடையாளம் காணப்பட்டு, அவற்றுக் கெதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதன் மூலம் தான் பெண்ணொடுக்கு முறையிலிருந்து பெண்கள் முற்றாக விடுபடமுடியும் என்பதற்கு சோவியத் யூனியன் பெண்களது நிலை எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

சோவியத் யூனியன், கியூபா போன்ற சோஷலிஸ்ட் நாடுகளில், பெண்கள் மேற்குலக நாட்டுப் பெண்களை விட மிகுதியான உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரம், பின் தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடுகளில், குறிப்பாக இந்தியாவில் பெண்களுக்கெதிரான அடக்குமுறைகள் கொடுரமானவையாகவும், காட்டுமிராண்டித்தனமானவையாகவும் இயங்கி இருந்து வருகின்றன.

தமது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக நாடாத்தப்பட்ட போராட்டங்களில் பெருமளவில் கலந்து கொண்டு, இடர்களை

எல்லாம் இன்முகத்துடன் ஏற்று, தற்கொடைகளைப் புரிந்தவர்கள் இந்தியப் பெண்கள், இருந்தும் சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவில் பெண்கள் எதிர்நோக்கிவரும் இன்னல்களோ சொல்லும்தரமன்று, சிறுவயதுத் திருமணம், சீதனம், உடன்கட்டை ஏறுதல், கைம்மை பேணுதல், மறுமண மறுப்பு, பெண் சிசுக்கொலை, கல்வியில் புறக்கணிப்பு, வீட்டு வேலைப்பளு, சமுதாய இழிநிலை போன்ற பெண்ணொடுக்கு முறைகளை இன்றும் இந்தியப் பெண்கள் எதிர்கொண்டு வருகிறார்கள்.

1911ம் ஆண்டிலிருந்து அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் உலகளாவிய அளவில் எழுச்சி நாளாகக் கொண்டாடப்பட்ட போதிலும், உழைக்கும் பெண்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியோ, எழுச்சியோ பெருமளவில் ஏற்படவில்லை. இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவுக்கு வந்ததையடுத்து, பெண்ணொடுக்கு முறைகளையும், சமுதாயச் சுரண்டல்களையும் எதிர்த்து உலகளாவிய ரீதியில் அனைத்துலகப் பெண்கள் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பு ஒன்றை பெண்கள் அமைத்தனர். பெண்களின் உரிமைகளுக்காக மட்டுமன்றி, தத்தம் நாட்டுச் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்காகவும் ஜனநாயகத்தைப் பேணுவதற்காகவும், அமைதியை நிலைநிறுத்துவதற்காகவுமான கொள்கை முழக்கங்களோடு 1946ம் ஆண்டில் பாரிஸ் நகரில் அனைத்துலக பெண்கள் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பு அதன் முதலாவது மாநாட்டை நடத்தியது.

அடுத்து இரண்டாவது மாநாட்டை 1949இல் ஹங்கேரியிலும், 3வது மாநாட்டை 1953இல் டென்மார்க்கின் கோபன் ஹேகனிலும், நான்காவது மாநாட்டை 1958 இல் ஆஸ்திரியத் தலைநகர் வியன்னாவிலும், ஐந்தாவது மாநாட்டை 1963இல் மொஸ்கோவிலும், 6வது மாநாட்டை 1969 இல் பின்லாந்திலும், 7வது மாநாட்டை 1975இல் பெர்லினிலும் அனைத்துலகப் பெண்கள் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பு நடத்தியது.

இக் கூட்டமைப்பின் ஆலோசனையைத் தொடர்ந்து 1975ம் ஆண்டை பெண்கள் ஆண்டாக உலகம் முழுவதும் கொண்டாட வேண்டும் என்று ஐ.நா.சபை அறிவித்தது.

அதனையடுத்து உலகின் பல்வேறு நாட்டினரும் தத்தமது பண்பாடுகளுக்கேற்ப, 1975ஆம் ஆண்டை அனைத்துலகப் பெண்கள் ஆண்டாகக் கொண்டாடினர்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதன் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும், உரிய இலக்குகளை அடைவதற்கான நடைமுறைத்திட்டங்களை வகுப்பதிலும் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் ஈடுபடுவது இன்றியமையாதது என்பதை உலகின் கவனத்தில் ஈர்ப்பதற்காக அமைந்தது அனைத்துலகப் பெண்கள் ஆண்டு.

1975 இல் மெக்சிக்கோவில் ஐ.நா.சபை நடாத்திய அனைத்துலகப் பெண்கள் மாநாட்டின் தீர்மானத்துக்கு அமைய, 1976-1985ம் ஆண்டு வரையிலான 10 ஆண்டு காலத்தை பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கான அனைத்துலகப் பெண்கள் பத்தாண்டுகளாக அறிவித்த ஐ.நா.சபை, அக்காலத்துள் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகளை ஒடுக்கும் திட்டங்களை முன்வைத்தது.

உலகில் பெண்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்காக ஒவ்வொரு நாட்டிலும், தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி அதன் உடனடியான இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி, உலகின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் செயற்படுமாறு ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டையும் ஐ.நா.சபை கேட்டுக் கொண்டது.

அத்துடன் இந்தப் பத்தாண்டுகளின் இடைநடுவில், முதல் ஆண்டு காலத்தில் பெண்கள் நிலை குறித்த முன்னேற்றம் என்ன? எதிர்ப்பட்ட இடையூறுகள், தடைகள் என்ன? என்பதைக் கண்டறிவதற்காக 1980ல் டென்மார்க்கின் தலைநகரான கோபன் ஹேகனில் ஐ.நா.சபை ஒரு மாநாட்டை நடாத்தியது. இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்கு முன்னோடியாகப் பல நாடுகளின் அரசுகள் மகளிர் பணியகங்களை அமைத்து, மகளிர் முன்னேற்றம் குறித்து ஆராய்ந்தன.

திட்டமிட்டது போன்று பெண்களுக்கான நிலைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படாதது இம்மாநாட்டில் தெரியலாயிற்று. உலக மக்கள், தொகையில் அரைப்பங்கினராக இருக்கும் பெண்கள், உலக வேலை நேரங்களில் 2/3பங்கு வேலையைச் செய்து வரும் பெண்கள், உலக வருமானத்தில் 1/10பங்கைத்தான் பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்பதும் உலகச்சொத்தில் 1/100பங்குக்கும் குறைவான சொத்துக்களையே கொண்டிருந்தனர் என்பதும் தெரிய வந்தது.

அனைத்துலகப் பெண்கள் பத்தாண்டு (1976-1985) நிறைவைக்குறிக்கு முகமாக, 1986ம் ஆண்டு ஜூலை 10-19 இல் கென்யா நாட்டின் தலைநகரான நைரோபியில் “கென்யாட்டா” திடலில் உலகெங்கிலுமிருந்து சென்ற 12,000 பெண்கள் கலந்து கொண்ட உலகப்பெண்கள் பொதுமன்றம் (World women's forum 1985) நடைபெற்றது. பெண்-ஆண் சமத்துவம் பெண்கள் முன்னேற்றம், சமஉரிமை, சமவேலை வாய்ப்பு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற தலைப்புக்களில் நூற்றுக்கணக்கான கருத்தரங்குகள், திரைப்படங்கள், நூல் வெளியீடுகள் என்பன நைரோபி பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்றன.

இது போன்ற மாநாடுகளும், பிரகடனங்களும், விழாக்களும் உலகெங்கிலும் பரவலாக பெண்களிடையே விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதிலும் உலகின் பார்வையை பெண்கள் சிக்கல்களின் பக்கம் பார்ப்பதிலும் பார்க்க பெண் விடுதலைக்கான பாதையைச் செப்பனிடுவதிலும் பெருமளவு துணைபுரிந்துள்ளன. ஆயினும் பெண் விடுதலை என்ற இலக்கை அடைவதற்கு இன்னும் நீண்ட தூரம் நடைபோடவேண்டியுள்ளது.

தமிழீழப் பெண்களும் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளும்

கடந்த 80 ஆண்டுகளாக:

மார்ச் 8ம் நாள் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் பெண்கள் ஒருமைப்பாட்டு நாளாக, பெண்கள் எழுச்சி நாளாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

1911ம் ஆண்டிலிருந்து மார்ச் 8ம் நாள் அனைத்துலக உழைக்கும் பெண்கள் நாளாக அறிவிக்கப்பட்டு, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் ஆண்களுக்கு நிகராக சம உரிமைகளைப் பெறும் போராட்டத்திற்கு, பெண்களை அணிதிரட்டும் ஒருமைப்பாட்டு நாளாக பெண் அமைப்புக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

தொடக்கத்தில் இந்த உயரிய நோக்கங்களுக்காகத் தொடங்கப்பட்ட அனைத்துலகப் பெண்கள்நாள் நாளடைவில் பல நாடுகளில், பெண்களுக்காகப் பெண்களால் நடத்தப்படும் விழாவாக மாறிவிட்டது. உழைக்கின்ற பெண்களன்றி மேல் தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் வாதிகள், அமைச்சர்களின் மனைவிமார் தலைமைதாங்கி நடத்தும் விழாவாகி விட்டது. ஆடம்பரமாக வாழும் பெண்கள் நடத்தும் விழாக்களில் உழைக்கும் பெண்களின் உணர்வுகளுக்கு இடமேது?

தமிழீழத்தில் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளைக் கொண்டாடுகின்ற நாம் அந்நாள் தொடங்கப்பட்டதினதும், நடத்தப்படுவதினதும், நிலைகளை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

உலகத்திலுள்ள பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற இன்னல்கள் இடர்களைவிட தமிழீழம், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் பேரிடர்களை

எதிர் கொண்டு வருகின்றனர். சீதனக்கொடுமை, கைம்மை பேணல், மறுமணமறுப்பு, கல்வி உரிமை மறுப்பு போன்ற மேலகதிக அழுத்தங்களால் அல்லலறுகின்றனர்.

தமிழீழப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை பெண்சிகக் கொலைகள், சீதனக்கொலைகள், உடன் கட்டையேறுதல், சின்னவயதுத் திருமணம் போன்ற இந்தியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் காட்டுமிராண்டித்தனமான கொடுமைகளை எதிர்கொள்ளாத போதிலும் சீதனம், மறுமணமறுப்பு, மதக்கோட்பாடுகள், சடங்குகள், பாலியல் வன்முறை போன்ற பெண்ணொடுக்கு முறைகளை எதிர்கொண்டு வருவதுடன், அரசியல் ரீதியில் தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கும் உள்ளாகி வருகின்றனர்.

ஏனைய நாடுகளில் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த போராட்டம் நடத்துகையில், எமது பெண்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே போராடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏனைய நாடுகளில் பெண்கள் எதிர்கொண்டுவரும் ஒடுக்கு முறைகளுடன் சிங்கள ஏகாதிபத்தியப் படைகள், தமிழீழப் பெண்கள் மீது நடத்தும் பாலியல் வன்முறைகள், அடக்கு முறைகள், அவற்றை மேற்கொள்ளும் சிங்களப்படைகளுக்குத் துணையாகச் செயற்படும் துரோகப்படைகளின் இழிசெயல்கள், சிங்கள அரசின் கடுமையான பொருளாதாரத் தடையினால், கர்ப்பிணித்தாய்மார்கள், குழந்தைகள் உணவு, மருத்துவ வசதியின்மையால் எதிர்நோக்கி வரும் அல்லல் போன்ற கொடுமைகளையும் எதிர்த்து போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

தேசிய ஒடுக்கு முறைகளை எதிர்த்து களத்தில் நிற்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து கொண்ட தமிழீழப் பெண்கள் பலர் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்தும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தாம் பெறும் வெற்றிகளினூடே பெண்ணினத்துக்கு எதிராகச் செயற்படும் சக்திகளை எதிர் கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்த உன்னத நிலையில் இன்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதுவரை தமிழ் மக்களை ஆயிரக்கணக்கில் கொன்று குவித்து, தமிழ் நிலத்தை ஆக்கிரமித்து, ஏராளமான தமிழ் பெண்கள் மீது பாலியல் வன்முறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு வந்த சிங்களப் படைகளை, இன்று தமிழீழப் பெண்கள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலும், விடுதலைப் போராட்டத்திலும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் நேரடியாகக் களத்தில் எதிர்கொண்டு தகுந்த பதிலடி கொடுத்து வருகின்றனர்.

ஆயினும், பெரும்பாலான பெண்கள் பெண்ணொடுக்கு முறைகள் பற்றியோ, அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழிவகைகள் பற்றியோ, எதுவித எண்ணப்பாடும்ற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

சீதனச் சிக்கல், கல்வி, தொழில், பொருளாதாரப் புறக்கணிப்பு, கைவிடப்படல், மறுமணமறுப்பு எனப் பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற ஒடுக்குமுறைகள் எமது சமுதாயத்தில் இன்னும் குறைந்தபாடில்லை.

கலை இலக்கியம் என்ற போர்வையில் இழிவுபடுத்தப் படுதல் ஒருபுறம்;

மதம், மரபு, சரித்திரம், சடங்கு என்ற பழமைவாதிகளால் ஒடுக்கப்படுதல் மறுபுறம்;

கோடரிக்காம்புகள் போன்ற பெண்களே பெண் விடுதலைக்கு, பெண்கள் நலன்களுக்கு எதிராகச் செயற்படும் கொடுமை இன்னொருபுறம். தமிழீழப் பெண்களை வாட்டுகின்ற ஒடுக்கு முறைகளாக இருக்கின்றன.

சாதியத்திற்குப் பலியாகின்றவர்களே சாதியத்தை மரபென மதித்து பேணும் அறியாமையாலெழுந்த அவல நிலைபோல,

இன விடுதலைக்கு எம்மினத்தவர்களே கருங்காலிகளாக இருந்து தடைக் கற்களாகச் செயற்படுவது போல,

பெண்விடுதலைக்கு எதிரிகளாகச் செயற்பட்டுவரும் பெண்களின் அறியாமையைப் போக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதுதான் பெண்ணொடுக்கு முறைக்கெதிராக

மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய முதல் நடவடிக்கையாகும்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சிறப்புற முன்னெடுத்துச் செல்வதைப் போன்றே, பெண்ணொடுக்கு முறைக்கெதிரான பெண் விடுதலைப் போராட்டத்தையும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் முன்னெடுத்து வருகின்றது. படிக்காத நிலையிலும், படித்துவிட்டும், இதுவரை சமயலறையில் அகப்பெயையும், உலக்கையையும் ஏந்திக் கொண்டிருந்த பெண்கள் இன்று ஆயுதமேந்தி களத்திலே நிற்கின்ற நிலை உருவாகியிருக்கின்றது.

விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் அணியினர், தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களது சீரிய வழிகாட்டுதலினால் தேசிய விடுதலையுடன், பெண் விடுதலையும், சமகாலத்தில் மலரக் கூடிய வகையில் வேலைத்திட்டங்கள் அமைத்து செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

தேசிய இன ஒடுக்குதலை மேற்கொள்ளும் இன எதிரிகளை களத்தில் நேரடியாகச் சந்தித்து வரும் பெண்கள் அணியினர், அது போலவே பெண்ணொடுக்கு முறையாளர்களையும் எதிர் கொண்டு, அவர்களைத் தட்டிக் கேட்கும் அளவிற்கு ஆற்றல் வாய்ந்த அமைப்பாக வளர்ந்திருக்கிறார்கள்.

“வீரம் ஆண்மையின் சின்னம். அச்சமும் அடக்கமும்தான் பெண்களுக்கு அணிகலன்” என்று கூறி பெண்களை இனிமேலும் ஏமாற்றி அடக்கி வைத்துவிட முடியாது. தமிழீழப் பெண்கள் விழிப்படைந்து விட்டார்கள். ஆண்கள் உயர்ந்தவர்கள், பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, பெண்களும் ஆண்களும் ஒத்த உரிமையுள்ள சமுதாயமாக எமது சமுதாயத்தை ஆக்குவதற்கான வேலைத்திட்டங்களை மகளிர் முன்னணி வகுத்து வருகிறது.

ஜான்சிராணி, லட்சுமிபாயிலிருந்து சரோஜினி நாயுடு, வீரமங்கை கல்பனா எனப்பல ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் பங்களிப்பையும், ஈகங்களையும் விடுதலைப் போரின் போது விழுங்கிய பாரத நாடு போன்று விடுதலை பெற்றதன் பின்னர் அங்கு பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டு வருவது போன்ற நிலைமை

தமிழீழத்தில் ஏற்பட முடியாது. தமிழீழ விடுதலையுடன் பெண்கள் விடுதலையும் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலேயே செயற்பாடுகள் வகுக்கப்படுகின்றன. ஆண்களைவிட மிகுதியான பெண்கள் இன்று விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் அணிதிரண்டு கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

உலக அரங்கில் தமது ஆற்றல்களையும் தியாகங்களையும் வெளிப்படுத்தி, ஆற்றல் மிக்க பெண்கள் படையாக மிளிர்ந்து வரும் விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் அணியினர், அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளான மார்ச் 8ம் நாளை மகளிர் எழுச்சி நாளாக அறிவித்துள்ளார்கள்.

தற்போது பெரும்பாலான நாடுகளில், மேல்நாட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களாலும், பெண்களை அடக்கி ஒடுக்கும் சர்வாதிகார அரசியல்வாதிகளின் மனைவியராலும் சடங்குகள் போன்று நடத்தப்பட்டு வரும் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் போலன்றி, விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் அணியினர் அந்நாளை எழுச்சி நாளாக அறிவித்து கொண்டாடுவது சாலப் பொருத்தமானதாகவும், பொருளுள்ளதாகவும் அமைகிறது.

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை நாம் பெண்ணொடுக்கு முறை வடிவங்களையும், அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கான வழிவகைகளையும் தமிழீழப் பெண்களுக்கு எடுத்து விளக்கி, அவர்களையும் தேசிய, மற்றும் பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்களில் அணிதிரட்டுவதற்கான பொதுக் கூட்டங்களையும் கலைநிகழ்ச்சிகளையும் நடத்துகின்ற வகையில் கொண்டாட வேண்டும்.

அடக்கப்பட்ட பெண்களாக இருந்து, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் இணைந்து, புரட்சிகர சக்தியாக மாறி, இன்று களத்தில் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி வரும் விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் அணியில் தமிழீழப் பெண்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு உழைப்பதன் மூலமே தமிழீழ விடுதலைக்கு வழி அமைப்பதுடன், பெண்களுக்கெதிரான அனைத்து அடக்கு முறைகளையும் உடைத்தெறிய முடியும்.

உண்மைகளை உணர்ந்திருவோம்

ஓரணியில் இணைந்திருவோம்

பெண்கள் அடிமைகளாக இருக்கப் பிறந்தவர்களல்ல, ஆணுக்கு இப் பூமியில் வாழ்வதற்கு உள்ள அதே உரிமை பெண்ணுக்கும் உண்டு என்பதை உலகத்தில் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு புரியவைத்து, அவர்களை அடக்குமுறைக்கெதிராகப் போராடத் தூண்டுவதோடு அனைத்து உலகத்தவரும் இந்த உண்மையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக பெண்களால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நாள் தான் மார்ச் 8ம் தேதி.

அனைத்துலக மகளிர் நாளான இந்நாளை தமிழீழப் பெண்களாகிய நாம் ஏன் கொண்டாட வேண்டும் என்ற கேள்வி பலர் மனங்களில் எழக் கூடும். தமிழீழப் பெண்களாகிய நாம் தேசியரீதியான ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாவது மட்டுமல்லாமல் சமூகரீதியான அடக்குமுறைகளாலும் அவல வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். தேசியரீதியான ஒடுக்கு முறையை உடைப்பதற்காக ஆயுதப்போராட்டத்தில் இணைந்திருக்கின்றோம். அதே வேளை பெண்கள் என்ற ரீதியில் அந்த அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய கடமை எங்களுக்கு உண்டு. அனைத்துலக மகளிர் நாள் ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் அனைவருமே தமக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எதிர்த்து குரல் கொடுக்கும் நாள். ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகி துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நாம், ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் அனைவருக்குமே பொதுவான அந்த நாளில் ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்துப் பெண்களுடனும் உணர்வுரீதியாக ஒன்றுபடுகிறோம். அதனால் தான் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பொதுவான அந்த நாளை நாமும் கொண்டாடுகின்றோம்.

இந்த நாளில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் கண்டித்து குரல் கொடுக்க வேண்டும். அதே வேளை அந்த அடக்கு முறைகளை தகர்த்தெறிய நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். தமிழீழப் பெண்கள் எவ்வாறு அடக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை முதலில் பார்ப்போம்.

தேசிய ரீதியாக ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள் என்னும் போது அரசபடைகளினால் பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்படுதல் நேரடியாக பெண்களுக்கு நடக்கும் கொடிய நிகழ்வு, அதனால் சமூகத்தால் அப் பெண்கள் அனுதாபத்தோடு மட்டும் பார்க்கப்பட்டு பின் தள்ளி வைக்கப்படுவது இன்னும் கொடுமான நடைமுறை.

தேசிய ரீதியாக இப்படி மட்டும் பெண் பாதிக்கப்படவில்லை. அரச ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளினால் கணவன் மாரை இழந்து தனித்து விடப்பட்டு தத்தளிக்கும் பெண்களின் துயரவாழ்வு, பொருளாதாரத் தடையினால் பிள்ளைகளுக்கு அத்தியாவசிய உணவினைக்கூட கொடுக்க வழியின்றித் தவிக்கும் தாய்மாரின் அவலம், ஊட்டச்சத்து உணவின்றி உடல் நலிந்து பிள்ளைப்பேற்றுக் காலங்களில் உயிர்துறக்கும் கர்ப்பிணிப் பெண்களின் பரிதாபகரமான நிலைமை என்று தமிழீழப் பெண்களின் துன்பங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே போகும்.

இவை மட்டுமல்ல பொருளாதாரக் கஷ்டத்தால் விருப்பமின்றி விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுதல், கசிப்புக் காய்ச்சுதல் என்று இப்படியான இழிந்த நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கும் பெண்களின் சோகங்கள். போராட்ட சூழ்நிலையில் வாழ அஞ்சி ஆண்கள் வெளிநாட்டுக்கு ஓடுவதும், அதனால் முறை தவறி நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாக வேண்டிய பெண்களின் இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் என்று தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது அரச நடவடிக்கைகளால் பெண்கள் பாதிக்கப்படுவதை தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

தேசிய ரீதியில் தமிழீழத்தில் பெண்கள் இப்படி ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள் என்றால் மறுபுறத்தில் சமூக ரீதியாகவும். பெண்கள் பல விதத்தில் அடக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆண்களால் பெண்கள் ஏமாற்றப்படுவது சர்வ சாதாரண நிகழ்வுகளாகி வருகின்றன. பெண்களோடு பழகும்படும் பழகிவிட்டு, திருமணம் செய்வேன் என்ற நம்பிக்கையைக் கொடுத்து தம் பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தி விட்டு, திருமணம் என்று வந்தவுடன் பெண்களைக் கைவிட்டுப் போகும் ஆண்களின் தொகை கூடி வருகிறது. அதனால் சட்டரீதியாக தந்தை இல்லாமல் பிறந்து வளரும் குழந்தைகளின் தொகையும் அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் ஊராலும் உறவுகளாலும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு வாழும் அவல நிலைக்கு பல பெண்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

அடுத்து சீதனக் கொடுமையால் திருமணவாழ்வுக்கு தகுதியற்றவர்களேன ஒதுக்கி வைக்கப்படும் பெண்களின் கண்ணீர் வாழ்க்கையை வார்த்தைகளால் விபரித்து விட முடியாது. தற்கொலைகள் கூட பெருமளவில் இதனால் சம்பவித்துள்ளது. சீதனம் கொடுக்க வசதியில்லாமல் திருமண மாகாமல் இருக்கும் பெண்கள் மட்டுமல்ல, திருமணமாகியபின் சீதனம் போதாதென்று கணவன் மாரால் விரட்டியடிக்கப்பட்டு துன்பவாழ்வை அனுபவிக்கும் பெண்களும் பலர் உள்ளார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் “பெண்ணாக ஏன் பிறந்தோம்?” என்ற வேதனையில் சுருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமணமான பெண்களில் சிலர் இன்னும் ஒரு கொடுமைக்கும் ஆளாகின்றார்கள். கணவன்மார் சில வேளைகளில் தமது மனைவிமாரை விட்டு வேறுபெண்களையும் நாடுகின்றார்கள். அதுமட்டுமன்றி விலகி வேறு பெண்களுடனும் மனதில் எவ்வித குற்ற உணர்வுமின்றி வாழ்கின்றார்கள். இதனால் அம்மனைவிமார்கள் தனித்து வாழ்வது மட்டுமல்லாமல் தமது பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க வேண்டிய நிலைக்கும் உள்ளாகின்றார்கள். தனித்து வாழ்ந்து

பழக்கப்பட்டிராத பெண்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த சிரமத்துக்குள்ளாகின்றார்கள்.

தமது ஆற்றல்கள், ஆளுமைகளை எல்லாம் முடக்கி வீட்டுக்குள் தமது நுகர்வுக்குத் தேவையான போகப் பொருட்களாக மட்டும் வைத்திருப்பதற்கு ஆணாதிக்க சமூகம் எண்ணியது தான் இந்த அவலநிலைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்பதை எமது தமிழீழப் பெண்களில் பலர் இன்னும் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. திறமையும், வீரமும், அறிவுமுள்ள மனித ஜீவிகள்தான் பெண்கள் என்ற உண்மை மேலெழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகத்தான் சட்டங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், மதக்கோட்பாடுகளுடாக பெண்மீது பல தளைகள் போடப்பட்டன. இந்தத்தளைகள் பெண்களை சுயமாக சிந்தித்து செயலாற்ற விடாமல் அடிமைத் தனத்துள் மூழ்கடித்து வைத்திருந்தது.

வீடு, குடும்பம் என்ற மட்டத்தில் அல்லாமல் வெளியே வேலை செய்யும் இடங்களிலும் பெண்கள் பலவித துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகின்றார்கள். ஓர் உழைப்பாளிப் பெண்ணுக்கு ஆண் செய்யும் அதே வேலையைச் செய்தாலும் ஆணைவிடக் குறைவான ஊதியமே கொடுக்கப்படுகின்றது. சில வேலையிடங்களில் இந்த உழைப்பாளிப் பெண்கள் முதலாளிமாரின் பாலியல் சேட்டைகளால் துன்பப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். பொருளாதரக் கஷ்டம் அந்தச் சேட்டைகளைச் சகித்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என அப்பெண்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. தொழில் நிலையங்களிலும், பொதுமக்களுக்கான போக்குவரத்து வாகனப் பயணங்களின் போதும் ஆண்களின் பாலியல் சேட்டைகளுக்கு ஆளாகின்றார்கள். அது மட்டுமல்ல வியாபார நிலையங்களில் வாடிக்கையாளர்களைக் கவர வேண்டும் என்ற நோக்கில் பெண்களையே விற்பனைப் பெண்களாக வேலைக்கமர்த்து கின்றார்கள். அப்படி பெண்களை வேலைக்கமர்த்துவதால் அந்த வியாபார நிலைய முதலாளிகள் இரண்டு வித லாபத்தை அடைகின்றார்கள். பெண்களின் கவர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளரின் தொகையை அதிகரிக்கின்றார்கள்.

அதேவேளை, அவர்கள் பெண்கள் என்பதால் எவ்வளவு குறைவாக ஊதியம் கொடுத்தாலும் வேலைக்கு வந்தே தீருவார்கள் என்ற துணிவில் குறைவான சம்பளத்தை அப்பெண்களுக்கு கொடுத்து லாபமடைகிறார்கள்.

இப்படியாக பெண்கள் வீட்டிலும், வெளியிலும் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் அமுக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். அவர்களின் திறமைகள் யாவும் முடக்கப்பட்டு மனிதாபிமான மற்ற ரீதியில் வதைக்கப்படுகின்றார்கள்.

தமக்கெதிராக இழைக்கப்படும் அனைத்து அநீதிகளையும் அவர்கள் தகர்க்க வேண்டுமென்பதால் தமது ஆளுமைகளை, ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். பெண்கள் என்றால் சடப்பொருட்களல்ல என்பதை தமது ஆற்றல்மிகு செயல்பாடுகளுடாக புலப்படுத்த வேண்டும்.

ஆயுதம் ஏந்திய பெண்கள் போராடப் புறப்பட்ட பின்தான் பெண்களின் ஆற்றல், அநீதிகளுக்கெதிராக மனத்திடம், தற்கொடை மனப்பான்மை, பரந்த கண்ணோட்டம் என்று பெண்களிடம் உள்ளடங்கிப் போயிருந்த உணர்வுகளை, திறமைகளை எமது சமூகம் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. ஆணாதிக்க சமூக அமைப்புத்தான் பெண்களின் திறமைகளை அமுக்கி அவர்களை இருட்டு உலகத்துள் மூழ்கடித்துவைத்துள்ளது என்பதை உலகம் மெல்ல மெல்ல புரிந்து வருகிறது.

தமிழீழப்பெண்கள் தம்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள சகல அடக்கு முறைகளையும் உடைத்தெறிய வேண்டுமென்றால் ஓரணியில் இணைய வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வீட்டுக்குள் இருக்கும் போது ஒன்றிணைந்து செயற்படுவது என்பது சாத்தியமில்லாத ஒன்று. சமூக வேலைகள் என்று வரும்போது எல்லோரும் வீட்டுக்கு வெளியே வருகின்றார்கள். பொது வேலைகளில் ஒன்றிணைகின்றார்கள். இதன் மூலமாக தமது நிலைமைகளை அனைவரும் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். அதனால் அவர்களையறியாமலே இயல்பாக ஒன்றுபடுகின்றார்கள். இப்படியொன்றுபடுபவர்கள் உறுதியாக நின்று தம்மீது

திணிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து அடக்கு முறைகளையும் உடைத்தெறிவார்கள்.

இந்த ஒன்றிணைதல் இயல்பாக நடக்க வேண்டுமானால் பெண்கள் அனைவரும் சமூக வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டும். இதற்கான அறிவுறுத்தல், தெளிவுபடுத்தல்கள் பெண்கள் இடையில் செய்வதற்கு அனைத்துலக நாள் சரியான நாளாகும்.

இந்த நாளில் தமிழீழத்திலுள்ள அனைத்துலக பெண்களும் அவர்களிடம் இயல்பாகவுள்ள ஆற்றல்களை தெரியப்படுத்தி அவர்கள் இன்னும் இன்னும் அடிமைத்தளைக்குள் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்க வேண்டும் என்பதில்லை என்பதனையும், அனைத்து அடக்கு முறைகளையும் உடைத்தெறியும் வல்லமை அவர்களிடம் உள்ளது என்பதையும் விளக்கி அவர்களை சமூக வேலைகளினூடாக ஒன்றிணையச் செய்யும் விதத்தில் எமது வேலைத்திட்டங்களை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும். கிராமிய ரீதியிலான கருத்தரங்குகள் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றினூடாக எமது கருத்துக்களை அவர்களைச் சென்றடைய வைத்து அவர்களை விழிக்க வைத்து போராடத் தூண்ட வேண்டும். பெண்கள் நினைத்தால் தமக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை தகர்த்தெறியலாம் என்ற தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி ஓர் அணியில் பெண்களை அணிதிரள வைக்கலாம்:

பெண்விடுதலை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

- 1691 அமெரிக்கா:** மசாகுசெட் மாநில ஆட்சியில் பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர். 1780ல் இந்த உரிமையைப் பெண்கள் இழந்தனர்.
- 1792 பிரிட்டன்:** “பெண்கள் உரிமைக்கான நியாயவாதம்” என்னும் நூலை மேரிவொல்ஸ்டோன் கிராப்ட் என்னும் பெண்ணுரிமைப் போராட்ட வீராங்கனை வெளியிட்டார்.
- 1840 அமெரிக்கா:** ஏனையவர்கள் போன்று பெண்களுக்கும் கறுப்பர்களுக்கும் சமத்துவ உரிமைகோரி “சமத்துவ உரிமை இயக்கத்தை” லுக்ரீசியாமொற் என்பவர் தொடங்கினார்.
- 1857 அமெரிக்கா:** புடவை ஆலைப்பெண் தொழிலாளர்கள் நாளொன்றுக்கு பத்துமணி நேர வேலையை யும், ஆண்களுக்குச் சமமான ஊதியத்தையும் கோரி மார்ச் 8ம் நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்து ஆர்ப்பாட்ட அணிவகுப்புகளையும் நடத்தினர்.
- 1859 ரஷ்யா:** சென்பீட்டர்ஸ் பார்க்கில் பெண் விடுதலை இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- 1862 சுவீடன்:** மாநகரசபைத் தேர்தலில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது.

- 1868 பிரிட்டன்:** தேசிய பெண்கள் வாக்குரிமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது.
- 1869 அமெரிக்கா:** தேசிய பெண்கள் வாக்குரிமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது.
- 1870 சுவீடன்:** மருந்துவப் படிப்பை தொடர பெண்களுக்கு
பிரான்ஸ்: அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
- 1878 ரஷ்யா:** சென்பீட்டர்ஸ் பார்க்கில் பெண்களுக்கான முதல் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது.
- 1882 பிரான்ஸ்:** விக்டர் கியூகோவின் ஆதரவுடன் "பெண்கள் உரிமைக்கான அமைப்பு" தொடங்கப்பட்டது.
- 1888 அமெரிக்கா:** வட அமெரிக்காவினதும் ஐரோப்பாவினதும் பெண்கள் அமைப்புகள் வாசிங்டனில் ஒன்று கூடி அனைத்துலக பெண்கள் சபையை ஏற்படுத்தின.
- 1905 பிரிட்டன்:** பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்தினர் மான் செஸ்டரில் பெண்விடுதலை தொடர்பான கூட்டம் கூட்டிய போது அன்னி சென்னி, கிறிஸ்தபல் பன்கர்ஸ்ட்டு ஆகியோர் கைதாகினர்.
- 1906 பின்லாந்து:** பின்லாந்து பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.
- 1908 பிரிட்டன்:** 1. அனைத்துலக பெண்கள் மாநாடு நடாத்தப்பட்டது.
2. பெண்கள் சுதந்திரக் கழகம் தொடக்கப்பட்டது.

3. அல்பிட் மண்டபத்திலும், ஹைட் பார்க்கிலும் பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்தினர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.

4. எமலின் கிறிஸ்தபல் பன்கர்ட்ஸ், புளோராடி ரம்மன் ஆகியோர் றபல் கார் சதுக்கக் கூட்டத்தின் பின் கைது செய்யப்பட்டனர்.

1910 டென்மார்க்: 1857 மார்ச் 8ம் நாள் நியூயோர்க்கில் புடவை ஆலை பெண்தொழிலாளர் மேற்கொண்ட வேலை நிறுத்தத்தை நினைவு கூறுமுகமாக மார்ச் 8ம் நாள் அனைத்துலக பெண்கள் நாளாக கொண்டாடப்பட வேண்டுமென கோபன் ஹேகனில் கூடிய பெண்களின் 2வது உலகசோசலிச பெண்கள் மகாநாட்டில் கிளாரா செட்சின் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.

1911 மார்ச் 8 அனைத்துலக பெண்கள் நாளாக முதன்முதலாக ஜேர்மன், ஆஸ்திரியா, சுவீடன், டென்மார்க் நாடுகளில் கொண்டாடப்பட்டது.

1913 நோர்வே: ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.

1913 ரஷ்யா உட்பட மேலும் பலநாடுகளில் அனைத்துலக மகளிர்நாள் கொண்டாடப் பட்டது.

ஜேர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளின் போது பெண்களுக்கு

தேர்தலில் பங்கேற்கும் உரிமை வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டது.

1917 நெதர்லாந்து: பெண்களுக்கு வாக்குரிமை ரஷ்யா:

1918 பிரிட்டன்: 30வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் வாக்களிப்பதற்கும் பாராளுமன்றத்தில் அமர்வதற்குமான உரிமையைப் பெற்றனர்.

1919 ஜேர்மனி: பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை செக்கோஸ்லவாக்கியா: வழங்கப்பட்டது.

1920 அமெரிக்கா: அனைத்து மாநிலங்களிலும் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

1925 ஜப்பான்: பாராளுமன்றத்தில் மார்ச் 30ல் அனைத்து மக்களுக்குமான வாக்குரிமைச் சட்டத்தில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை மறுக்கப்பட்டதை அடுத்து பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள் வீறு பெற்றன.

1928 பிரிட்டன்: ஆண்களுக்கு நிகராக 21 வயது வந்த அனைத்துப் பெண்களுக்கும் தேர்தலில் பங்கு கொள்ளும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

1931 இலங்கை: டொனமூர் அரசியலமைப்பின்படி அனைத்து மக்களுக்குமான வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட போது ஆண்களுக்கு நிகராக 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்துப் பெண்களும் தேர்தலில் பங்கு பெறும் உரிமையைப் பெற்றனர்.

- 1932 ஸ்பெயின்:** குடியரசு அரசியலமைப்பின் படி அனைத்துப் பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கியது.
- 1936 பிரான்ஸ்:** பெண்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லாத போதிலும் நோபல் பரிசு பெற்ற பெளதீகவியல் அறிஞர் ஐரீன் ஜீலியட் மேரி அம்மையர் உட்பட மூன்று பெண்கள் லியோன் புளூமனை மக்கள் முன்னணி அரசில் நுழைந்து கொண்டனர்.
- 1945 பிரான்ஸ்:** பெண்களுக்கு வாக்குரிமை இத்தாலி: வழங்கப்பட்டது.
- 1946 பிரான்ஸ்:** அனைத்துலகப் பெண்கள் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு அதன் முதலாவது மகாநாடு பாரிஸ் நகரில் நடைபெற்றது.
- 1951 இந்தியா:** அனைத்துப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கு நிகராக வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.
- அனைத்துலக தொழில் நிறுவனம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமவேலைக்கு சமஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.
- 1952 ஐ.நா:** பெண்களுக்கான அரசியல் உரிமைகள் சாசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டது.
- 1957 துஸீசியா:** ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சிவில் உரிமைகளில் சமத்துவம் வழங்கும் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

- 1960 இலங்கை:** திருமதி சிறீமாவோபண்டாரநாயக்கா உலகிலேயே முதன்முதல் பெண் பிரதமரானார்.
- 1963 ஈரான்:** ஈரானிய பெண்கள் பர்தா எனும் முகத்திரையை அணிவது தடை செய்யப்பட்டது.
- 1967 ஈரான்:** கணவனின் அங்கீகாரமின்றி மனைவி தொழில் புரிவதற்கு "குடும்ப பாதுகாவல் சட்டம்" ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- பெண்களுக்கெதிரான பாரபட்சங்களை நீக்குவதற்கான ஐ.நா. பிரகடனம் விடுக்கப்பட்டது.
- 1971 கவிட்சர்லாந்து:** பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.
- 1975 ஐக்கியசபை:** அனைத்துப் பெண்கள் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டு கொண்டாடப்பட்டது.
- 1975 கியூபா:** கியூபாவில் ஆண்கள் தமது மனைவியர்களுக்கு வீட்டுப்பணிகளில் துணைபுரிய வேண்டுமெனக் கோரும் "குடும்ப ஒழுங்குக் கோவை" அனைத்துலக பெண்கள் நாளான மார்ச் 8ம் நாளிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது.
- 1976 ஐ.நா.:** ஐ.நா. பொதுச்சபை 1976-85 ஆண்டு காலப் பகுதியை பெண்கள் பத்தாண்டாக அறிவித்தது.
- 1980 டென்மார்க்:** பெண்களுக்கான ஐ.நா பத்தாண்டின் (1976-1985) முதற்பாதி ஆண்டுகளில் எய்தப்பட்ட

முன்னேற்றம் பற்றி ஆராய்வதற்கான மகாநாடு கோபன் ஹேகனில் நடைபெற்றது.

1981 ஜெனிவா:

பெண், ஆண் தொழிலாளர்களுக்கான சமமான வாய்ப்பு, சமமான கவனிப்பு தொடர்பான சாசனத்தை அனைத்துலக தொழில் அமைப்பு ஏற்றுக் கொண்டது.

1986 கென்யா:

நைரோபியில், “ஐ.நா. பெண்கள் பத்தாண்டு” இறுதி மகாநாடு நடைபெற்றது.

வெளியீடு: விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் முன்னணி